

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 sierpnia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu w VIII Wydziale Karnym w składzie :

Przewodniczący: SSR Izabela Skórzyńska

Protokolant: sekr. sąd. Joanna Paszko

w obecności Prokuratora Violetty Warnel

po rozpoznaniu dnia 30 sierpnia 2019 roku

sprawy **D. L.** urodzonego (...) w (...) syna D. i A. z d. W.

skazanego prawomocnymi orzeczeniami:

1. wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 12 marca 2015 roku w sprawie **II K 1476/14** za przestępstwo z art.57 ust.2 i art.62 ust.2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r.o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 26 sierpnia 2014r. na karę 1roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 4 lat próby.

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 08 lutego 2019 roku zarządzono wobec skazanego wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności;

2. wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 27 marca 2018 roku w sprawie **VIII K 203/18** za ciąg przestępstw z art.56 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r.o przeciwdziałaniu narkomanii popełnionych w okresie od marca 2017r. do grudnia 2017r. na karę 4 lat pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 10 stawek dziennych po przyjęciu jednej stawki za równoważnej kwocie 20 zł oraz za czyn z art.62 ustawy z dnia 29 lipca 2005r.o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 18 grudnia 2017r. na karę 1 roku pozbawienia wolności, przy czym orzeczona została kara łączna 4 lat pozbawienia wolności;

3. wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 21 grudnia 2018 roku w sprawie VIII K 1295/18 za przestępstwo z art. 62 ust.2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r.o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione od nieustalonego czasu do 01 września 2017r. na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz za czyn z art.168 kk i art.165 §1 pkt 2 kk popełniony od nieustalonego czasu do 01 września 2017r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, przy czym orzeczona została kara łączna 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności.

ORZEKA :

I. na podstawie art.569 §1 kpk, art.91 §2 kk, art.86 §1 kk w miejsce orzeczonych wobec **D. L.** w wyrokach Sądu Rejonowego w Toruniu o sygnaturach: II K 1476/14, VIII K 203/18 i VIII K 1295/18 kar pozbawienia wolności wymierza karę łączną 5 (pięciu) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art.577 kpk i art. 63 §1 kk na poczet orzeczonej wobec D. L. kary łącznej pozbawienia wolności zalicza okres dotychczas odbytej kary pozbawienia wolności w sprawie II K 1476/14 od dnia 09 sierpnia 2019r. do dnia 30 sierpnia 2019r.

III. w pozostałym zakresie łączone wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu;

IV. kosztami postępowania związanymi z wydaniem wyroku łącznego obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

D. L. urodził się w dniu (...) w T.. Jest kawalerem. Od 9 lat pozostaje w konkubinacie z którego pochodzi dwoje dzieci.

Dowód: kwestionariusz wywiadu środowiskowego k. 34.

D. L. został skazany następującymi, prawomocnymi wyrokami:

1. wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 12 marca 2015 roku w sprawie II K 1476/14 za przestępstwo z art.57 ust.2 i art.62 ust.2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r.o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 26 sierpnia 2014r. na karę 1 roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 4 lat próby.

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 08 lutego 2019 roku zarządzono wobec skazanego wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności;

2. wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 27 marca 2018 roku w sprawie VIII K 203/18 za ciąg przestępstw z art.56 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r.o przeciwdziałaniu narkomanii popełnionych w okresie od marca 2017r. do grudnia 2017r. na karę 4 lat pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 10 stawek dziennych po przyjęciu jednej stawki za równoważnej kwocie 20 zł oraz za czyn z art.62 ustawy z dnia 29 lipca 2005r.o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 18 grudnia 2017r. na karę 1 roku pozbawienia wolności, przy czym orzeczona została kara łączna 4 lat pozbawienia wolności;

3. wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 21 grudnia 2018 roku w sprawie VIII K 1295/18 za przestępstwo z art. 62 ust.2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r.o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione od nieustalonego czasu do 01 września 2017r. na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz za czyn z art.168 kk i art.165 §1 pkt 2 kk popełniony od nieustalonego czasu do 01 września 2017r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, przy czym orzeczona została kara łączna 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Dowody: dane o karalności k. 10;

- odpisy wyroków k. 22-23, 25-28, 29,31.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że z dniem 1 lipca 2015r. zmieniły się zasady wymierzania kary łącznej.

Jednocześnie zgodnie z przepisem art. 19 ust.1 ustawy o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw z dnia 20 lutego 2015 r. (Dz. U. z 2015 r. poz. 396), przepisów rozdziału IX kodeksu karnego w brzmieniu nadanym wyżej wskazaną ustawą nowelizującą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem 1 lipca 2015 r., chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu 1 lipca. Ustawodawca wprowadził zatem szczególny przepis o charakterze intertemporalnym, który w odgórny sposób reguluje kwestię wyrokowania w przedmiocie wyroku łącznego, nie pozostawiając Sądowi możliwości wyboru reżimu prawnego odnoszącego się do sytuacji skazanego.

Wobec faktu, iż w sprawie VIII K 203/18 wyrok zapadł w dniu 27 marca 2018 roku, zaś w sprawie VIII K 1295/18 – w dniu 21 grudnia 2018 roku wobec D. L. zastosowanie znajdą nowe uregulowania.

Zgodnie z art.569 § 1 kpk, wyrok łączny można wydać jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby skazanej prawomocnymi wyrokami. Warunki do orzeczenia kary łącznej określa zaś art.85 kk, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną.

Według dyspozycji art. 85 §2 kk podstawą orzeczenia kary łącznej są kary podlegające wykonaniu, tak więc kary wymierzone wyrokami opisanym wyżej w punktach 1, 2 i 3, gdyż podlegają one wykonaniu i nie zachodzą przesłanki określone w § 3 art.85 kk, zgodnie z którym jeżeli po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania kary lub kary łącznej sprawca popełnił przestępstwo, za które orzeczono karę tego samego rodzaju lub inną podlegającą łączeniu, orzeczona kara nie podlega łączeniu z karą odbywaną w czasie popełnienia czynu.

Granice kary łącznej pozbawienia wolności określa art.86 §1 k.k. Zgodnie z jego treścią, sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa (zasada absorpcji) poprzez orzeczenie jako kary łącznej kary w wymiarze powyżej najwyższej z wymierzonych kar jednostkowych, a poniżej sumy tych kar (zasada asperacji) do sumy tych kar (zasada kumulacji).

Jak wskazano w orzecznictwie, wydając wyrok łączny, sąd powinien rozważyć przede wszystkim, czy pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono te kary, istnieje ścisły związek podmiotowy lub przedmiotowy, czy też związek ten jest dość odległy lub w ogóle go brak, a ponadto powinien rozważyć, czy okoliczności, które zaistniały już po wydaniu poprzednich wyroków, przemawiają za korzystnym lub niekorzystnym ukształtowaniem kary łącznej (m.in. wyr. SN z dnia 25 października 1983 roku, IV KR 213/83, OSNKW 1984/5-6/65). „W aspekcie przedmiotowym związek zbiegających się realnie przestępstw wyrażają kryteria przedmiotowe poszczególnych przestępstw, a to bliskość czasowa ich popełnienia (największa - gdy czyny przestępcze popełniane są równocześnie lub bezpośrednio po sobie), osoby pokrzywdzonych (największa ścisłość związku zachodzi, gdy kilkoma przestępstwami pokrzywdzono tę samą osobę), rodzaj naruszonego dobra prawnego (im bardziej zbliżone dobra, tym większa bliskość przestępstw, zatem największa przy tożsamości dóbr), sposób działania sprawcy itd. W aspekcie podmiotowym chodzi o motyw bądź pobudki stymulujące sprawę, rodzaj i formę winy itd.” (wyr. SA w Krakowie z 19 stycznia 2005 roku, II AKa 274/04, KZS 2005/1/14).

Ponadto, wskazuje się, iż zastosowanie zasady pełnej absorpcji lub pełnej kumulacji jest rozstrzygnięciem skrajnym, zaś przeciwko zastosowaniu zasady pełnej absorpcji przemawia brak szczególnie bliskich powiązań - tak czasowych, jak i rodzajowych - pomiędzy przypisanymi oskarżonemu czynami (wyr. SA w Lublinie z dnia 27 kwietnia 2006 roku, II AKa 80/06, LEX nr 183575). „Całkowitą absorpcję można zastosować albo wtedy, gdy wszystkie czyny wykazują bardzo bliską więź podmiotową i przedmiotową, albo orzeczone za niektóre z czynów kary są tak minimalne, że w żadnym stopniu nie mogłyby rzutować na karę łączną, albo też istnieją jakieś inne szczególne okoliczności dotyczące osoby oskarżonego (wyr. SA w Katowicach z dnia 13 listopada 2003 roku, II AKa 339/03, LEX nr 183336).

Mając na uwadze powyższe, Sąd łącząc kary orzeczone wyrokami opisanymi wyżej mógł wymierzyć skazanemu karę łączną w granicach od 4 lat pozbawienia wolności (najwyższa kara łączna podlegająca wykonaniu) do sumy kar podlegających łączeniu, a więc do 7 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Ostatecznie zatem Sąd zastosował zasadę asperacji i wymierzył skazanemu karę łączną w wymiarze 5 lat i 8 miesięcy. Wymiar tej kary jest korzystniejszy dla skazanego, niż w przypadku gdyby kary łączne orzeczone niniejszymi wyrokami wykonywane były po kolei.

Sąd zastosował w tym wypadku zasadę asperacji biorąc pod uwagę więź przedmiotową popełnionych przestępstw i była to jedyna przesłanka pozwalająca na częściowe pochłanianie kar. Nadto postępowanie D. L. cechuje się znacznym stopniem złej woli u skazanego, gdyż po wydaniu pierwszego wyroku w sprawie o przestępstwo z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii nie nastąpiła najmniejsza nawet skrucha i D. L. w dalszym ciągu dopuszczał się kolejnych czynów zabronionych, mimo, że otrzymał szansę w postaci dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary. Tego rodzaju nieprzejednana postawa sprawcy nie zasługuje na akceptację.

Zdaniem Sądu orzeczona kara łączna w wymiarze 5 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności – w ocenie sądu jest odpowiednia i wystarczająca do stopnia społecznej szkodliwości czynów przypisanych skazanemu. W ocenie Sądu, kara ta powinna spełnić swe cele w zakresie społecznego oddziaływania oraz cele wychowawcze i zapobiegawcze względem skazanego.

Na poczet orzeczonej kary łącznej zgodnie z treścią art. 577 kpk punkcie II wyroku zaliczono skazanemu okres dotychczas odbytej kary podlegającej łączeniu.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie z art. 624 § 1 kpk oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983, Nr 49, poz. 223 ze zm.) uznając, iż uiszczenie stosownych kosztów sądowych na rzecz Skarbu Państwa byłoby dla skazanego nadmiernie uciążliwe.